

Sài Gòn mê nón lính Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Trán Tián Dũng/Ngái Viát
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 12:33

Ngái Sài Gòn cáu đáu cá nháng kániám sáu sác vái nháng ngái lính VNCH.

SÀI GÒN - Thái gian gán đây, Sài Gòn và nhiáu tánh thành khác, cá nhiáu ngái mián Bác, trán nên mê... nón lính. Mê nón lính ở đây là mê nón lính Việt Nam Cộng Hòa.

Nón lính Việt Nam Cộng Hòa đá cá chátác thành nón báo hiám, bày bán trên đáng phá Sài Gòn. (Hình: Trán Tián Dũng/Ngái Viát)

Ngái ta không mê nón lính theo kiáu thái trang nhát thái, cũng không giáng nhá kiáu mê đác, đáxáa. Nón lính mà hásám đác há đái hàng ngày, tuy là nón cũ cá khi đã cá tuái đái phái đán năm, sáu mái năm, cá khi báláng quên mát xá nào đó rái tánhiên đác thách, đác mê.

Kábên cánh nhà chúng tôi là mát ông hàng xóm, tuái đái cháng bán mái lám, ông này làm nghá giao nác bình (dân Sài Gòn ngày nay háu hát đáu mua nác uáng gái là “nác tinh khiát,” đáng trong nháng cái bình 20 lít), ông ta cá cái nón lính, thánón báng cát-táng cáng lát

dái nón sát cáa binh sĩ VNCH.

Nhìn cái nón ông mà thấy ham, vì có màu nâu gỗ, bóng ngái ngái, bóng nhá thoa mỡ, tái mác lác táng đáng ván sác. Ông quý cái nón này lắm, hái cá sá vì sao, ông không nói. Chá biết tá khi nhà nác bát đái nón báo hiám khi sá đáng xe máy thì ông đem ra đái hàng ngày. Có lá ông là mát trong nháng ngái đáu tiên ở Sài Gòn táo mát đái nón lính thay vì phái đái các loái nón báo hiám kém chát láng đác bày bán đáy đáng, đáy tiám.

Báng mát thái gian, chúng tôi không thấy ông đái náa, hái ra thì biết bá ... mát cáp. Ông nói: “Tiác đát ruát anh ái! Thấy giá cái nón tui lúc đó khoáng mát triáu cháa chác mua đác, nháng chuyán không phái vì tián. Náu bây giờ phái chuác hai, ba triáu tôi cũng chuác cái nón đó.” Chúng tôi không tò mò hái vá giá trá ká niám cáa cái nón, bái ai cũng biết, đa phán ngái Sài Gòn cá cáu đáu có nháng ká niám sâu sác vái nháng ngái lính VNCH.

Ngày nay, chá cán đi mát đán trên đáng gán nhà thángá sáu Phú Đáng là thấy rát nhiáu xe bán nón lính.Các xe này đa phán váa bán nón váa làm nghá bác nháa giáy tá cá nhân. Ngái bán tháng là dân nháp cá tá các tánh phía Bác vào.

Mát hôm chúng tôi ghé vào hái thì há cho biết nón lính ở đây có hai loái; loái nón cáa lính VNCH còn tát giá mác hán nón lính đáa vá tá Campuchia và Thái. Hái vì sao lái mác hán cá đôi ba trăm ngàn, há nói: “Tám tuái bác thì biết giá trá cáa cái nón này rái, thá mà còn đi hái làm gì. Nón ‘lính ngáy’ bây giờ là ká vát đáy nhá. Săn tìm khó lắm mà lái các tát, các đáp nhá.”

Ở Cán Đác-Long An, chúng tôi có quen mát anh nông dân. Hôm anh lên Sài Gòn, ghé nhà chúng tôi, tay cá cáp cái nón lính báng sát. Lúc xong viác, báng anh hái: “Biát chá nào bác vái lính, bác lái nón sát thì chá giúp.” Thì ra: “Tui đi ăn giá, thấy trong xó chuáng gà cáa nhà ngái bán còn cái nón sát thì hái mua. Bán tôi nói, cái nón này có lúc nó chá đá đám cua đáng náu canh, rái anh cho luôn không láy tián.” Đúng là anh nông dân này đái cái nón sát lên trông đáp và oai hán hán. Nháng cái nón dù đác chà giáy nhám rát ká ván còn sét xát lái náng trách, đái mái cá muán chát. Anh nói: “Ká, đái đá nhá ông già tui. áng đi lính chát hái năm 74. Ông cá chá giùm tui chá bác lái bao nhiêu tián tui cũng làm.”

Hán có nhiáu đám trên đáng làm “đách vá” tân trang nón lính, nhá bác vái, bác lái, gán cá huy hiáu cáa các binh cháng lính đáng minh hoác lính VNCH. Nói chung là tùy ý khách, cháu

giá là có hàng, nếu u xài hàng mới do dân Chả Lản, chứ trừ i làm gì thì rồi thôi, còn chứ i đồ xảa, xản, thì đồ t.

Nói với các quân huy hiảu của ngái lính, chúng tôi nhớ hôm ở Huế, tình cảm thấy như ng quảy hàng bên là đồ ng gản của Tráng Tián bày bán đồ thủ quân huy hiảu của tất cả các bên tham gia cuộc chiến Việt Nam hơn 30 năm trước. Theo ngái bán, đây là “đồ đào.” Đào ở đây là do lấy vật hoặc do một số ngái chuyên sống bằng nghề đào bải đồ tìm kiếm như ng thủ còn bán đồ cả tàn tích chiến tranh. Như ng quân huy hiảu này phần lớn đã rồi sét, móp méo hoặc không còn lành lản nên có thể đoán rằng đồ là kẻ vật của như ng ngái lính đã chết và nếu tin rằng mới kẻ vật có một phần như ng hản thì thật phũ phàng cái cảnh như ng hảng hản đồ cả bày bán la liệt như một đồ ng đồ lảc xon.

Đa phần như ng kẻ vật cá nhân này là của lính miền Bắc. Ngái ta tự hỏi, vì sao quân hiảu dính lên mũ, như ng huy hiảu trên áo, huân, huy chương của như ng ngái lính đã đổ máu để có “chiến thắng” trong cuộc chiến, lại bỏ hết hết thủ này! Và là hản, tại sao quân huy hiảu của họ lại có giá rồi hản, không đồ cả trân quý bằng, như ng kẻ vật cùng loại của ngái lính “thất trận.”

Trước chuyện mê nón lính VNCH, nhiều ngái vẫn cho rằng sẽ dĩ có ngái bản tâm với sự thích này là do cái nón lính bằng các tông đúng là rất đẹp và đáng là thủ mẫu mã thủ trang nón bảo hiảm ngái hảng. Có lẽ, nếu đồ i nguyên xi cái nón này, công đồ ng làm mũ bảo hiảm sẽ không thủ bằng như ng thủ nón bảo hiảm hàng hiảu ngái nhảp khác, như ng một khi đã mê rồi thì sao gì! Ngái mê thủ trang kiảu quân đồ i thì trên thủ giải xả nào cũng có, như ng mê đồ i nón kiảu lính VNCH có khi là do một thủ sảc hút mãnh liệt. Có thể cho rằng mê đồ lính, nón lính cũng là do ngái ngá và muản hoài niệm về một thủ i gản bó với thủ chứ dân chứ và ngái lính tự do!